

(६३)

॥ ज्य पंक्षपतितमोऽश्यायः ॥ Chapter - ७५

मांधरात्रेवाचः -

स्तुष्टसौभाग्यकामा

गौतमादिर्जेन धर्मे महर्य वै कथितस्त्वया ॥ १

अनुना श्रीतुमिच्छामि श्रीमालानुग्रहं प्रभो ॥

श्रीमालं श्रियाः क्षेत्रं पुराणं देवनिर्मितम् ॥ २

मविष्वति कथं शून्यमृत्यन्नं कौतुकं मम ॥

तस्मात्वं कृपया हृष्ट्वा ए तत्सर्वं समाप्तः ॥ ३

बसिष्ठ उवाच :- परिपूणो च श्रीमाले चातुर्वैर्णेन संधुते ॥

आगतं च कलिंग जात्या कामकृधादि-कैर्णिः ॥ ४

प्रेरियिष्वति वैश्यन्तु हृष्यात्मनां गमनाय वै ॥

देव्या च द्वेरितां राजन् श्रीमाले चागमिष्वति ॥ ५

सुनन्दनामा वैश्यश्व जातो नन्दवुले शुभे ॥

धनवान् बहुलो राजन् पट्टाणापुरवासी च ॥ ६

तत्र गत्वा श्रियाञ्यै तपः कृत्वा व्यवस्थति ॥

तस्मै तुष्टा तु सा देवी हृद्दर्शं च वदिष्वति ॥ ७

(६४०)

- देव्युवाच :- वरं वरय भद्रं ते यत्ते मनसि वर्तीते ॥ ८
- वैश्य उवाच :- यदि तुष्टासि भौ देवि वरमैकं च देहि मे ॥
मम देशे च मां मातः स्थितिं कुरु निरन्तरम् ॥ ९
- देव्युवाच :- आगामिष्ये च ते देशे षट्टणं गुर्जैर्मया ॥
स्थितिं तत्र करिष्यामि तत्र देशे निरन्तरम् ॥ १०
- वसिष्ठ उवाच :- एवं दत्त्वा वरं देवी वैश्यायाचि नृषोक्तम् ॥
द्विजाह्लया विना देवी श्रीमालान्वै गच्छति ॥ ११
- तस्या अर्जे तु सा देवी भारद्वाजकुले द्विजम् ॥
करिष्यति बुद्धिर्लिङ्गं घश्वातं च वदिष्यति ॥ १२
- देव्युवाच :- आज्ञादेहीति भौविष्णु गच्छामो गुर्जैर्वयम् ॥
- विष्णु उवाच :- तुम्यमातृं च भौ देवि किमर्थं वै ददाम्यहम् ॥ १३
- देव्युवाच :- तुम्यं विष्णु सुनन्दस्त दास्यते विषुलं धनम् ॥ १४
- वसिष्ठ उवाच :- निष्काणां नव लक्षाणि सुनन्दात्संप्रगृह्य च ॥
धनुषुव्यां द्विजवरः श्रीं आज्ञां ददौतदा ॥ १५

१८ गच्छयत्

(६४१)

तज्जात्वा ब्राह्मणः सर्वे शीघ्रं तत्र समागताः ॥

दिजा ऊँड़ुः

कैन कारणे वै विष्णु आज्ञा दत्ता श्रिये त्वया ॥

१६

त्वादशाश्च श्रियाः हीने लसन्त बहुला जनाः ॥

१७

त्वां विना दुष्ट कैनापि इताज्ञान श्रिये कदा ॥

१८

देव्युवाच :-

माँ माँ विष्णुश्च माँ लोका विष्णु दीप्ताम् ॥

१९

जस्माकमीदशी वृत्तिर्गच्छामः स्फृगुर्जै ॥

वसिष्ठ उवाच :-

दिजा सत्समाकर्ण्य श्रीमालै लर्धनोधताः ॥

२०

देवीमूचुस्तदा तत्र नमस्कृत्य पुनः पुनः ॥

देव्युवाच :-

त्वां विना मातः श्रीमालै कर्वाम नहि स्थितम् ॥

२१

त्वां विना इति श्रीमालै किं कर्वाम् जनाः ॥

त्वयि गतायां श्रीमालै निर्धनं च प्रविष्ट्यति ॥

माँ माँ विष्णुश्च माँ लोका मा शोकं कुलतात्र वै ॥

श्रीमालवासी लोकस्तु मम प्रकृतै करिष्यति ॥

-०-

१ ए किं कुलमाँ

१ अः स कारणेन

(६४२)

मया च पूरितो विष्णु युज्ञात्वै पूजयिष्यति ॥
श्रीपालपुस्तकं ये तु पूजयिष्यन्ति वै जनाः ॥
षष्ठ माहात्म्यं कृष्णवन्ति भवित्योगेन तत्पराः ॥

२२

तैरां गृहे सदाहं तु निष्टम्यामि निरन्तरम् ॥
येषु लायेषु ग्रां पुत्राः स्मरिष्यथ यदा यदरः ॥

२३

तदा तदा च तत्कर्त्त्वै पूरकिष्वै हृष्यसंशयम् ॥

२४

वसिष्ठ उवाच :- इदं शब्दं क्रिया विष्णुः संवादशब्दं भविष्यति ॥
लग्निस्त्राक्षिमूष्टिं द्वै वत्सरै विद्युम् तथा ॥
वैशालै शुक्लपद्मै च हृष्यस्त्व्यां च हुमे दिनै ॥
गमिष्यति च सा देवी पृष्ठणौ लंघनुवर्ते ॥

२५

श्रीं गताद्या श्रीपालं कान्त्तिनं भविष्यति ॥
यत्र गमिष्यति श्रीसत्तु लोकरत्नव गमिष्यति ॥

२६

-०-

१ ए दौव

२ ए दिनै

(६४३)

- लोके गते तच्छ्रीमालं शून्यं सर्वं मविष्यति ॥
पिन्नमाल हति नाम भविष्यति ततो नृप ॥ २८
- श्चिर्यां गतायां लोका भविष्यन्ति हि निधीनाः ॥
एवं विधाइव ते लोका स्थान प्रष्टा भवन्ति हि ॥ २९
- दक्षिणाइव वै इयाइव श्रीमालवासिनो नृप ॥
गोदहीनाः कर्महीना भविष्यन्ति कलौ शुण ॥ ३०
- द्रासणास्तत्र वै राजत् कृष्णकर्मिताः सदा ॥
संख्यागायत्रीकर्जाप्य वेदहीना भवन्ति हि ॥ ३१
- कर्महीनाश्च ते लोका इच्छार्थी चरन्ति हि ॥
सतत्प्रसार्ण श्रीमालमाहात्म्यं वधितं तत्र ॥ ३२
- शिव उवाच :- सतत्प्रसार्ण कथितं च तत्वान्य ॥
श्रीमालमुद्घार्णं चोत्रं सर्वतीथीं दिसंयुतम् ॥ ३३

(६४४)

- न श्रीमालसमं कौत्रमन्यमस्तीह भूत्ते ॥
वासस्तत्रैव चेच्छन्ति देवा वै श्रीनिकेतने ॥ ३४
- श्रीमालवासिनो लौका घन्याः सन्त्थवनीत्ते ॥
मानुषीं तनुं प्राप्य देवाभांगात्म भूज्जते ॥ ३५
- श्रीमालवासिनो भौगा देवानामपि दुर्लभाः ॥
श्रीमाले च श्रियाः कौत्रै श्रिया युक्तां वसंद्वरिः ॥ ३६
- तत्र द्वादयो देवा वसन्त च निरन्तरम् ॥
पक्षियुक्तां मनुष्यो हि श्रीमाले च दृष्टांति यः ॥ ३७
- १८
- गन्धपुष्पाकात्तथूपैर्दीपैश्च यूजयिष्यति ॥
तस्य गृहे श्रिया वासी भविष्यति निरंतरम् ॥ ३८

-८-

१ ए पूष्पा

(६४५)

- वशवनैषसहरत्रेषु तस्यंधशतैषु च ॥
पुष्करादिषु तीयैषु गंगादि सरित्यु च ॥ ४८
- स्नानेन यत्कर्ल प्रात्रं कृत्वा तत्फलं माधुकारू ॥
श्रीमालयुस्तकं गेहे लिखित्वा यो न्यवेशकृयेत् ॥ ४९
- पुरतकरथा सदा लक्ष्मीस्तक्रमं वसति पूर्वम् ॥
इदं श्रीमालमाहात्म्यं ये शूद्रवन्ति जना नृप ॥ ५०
- तैषां प्रीता महालक्ष्मीः संपत्सवीः प्रयच्छति ॥ ५१

-०-

हति श्री स्कंदमुराणो स्काशीति साहस्रार्थं संहितायां
तृतीय परिच्छैदै ब्राह्मविभागे श्रीभाल माहात्म्ये भिन्न-भालमाहात्म्यं
नाम पञ्चसप्ततितमां इत्याचः ॥

॥ संपूर्णमिदं श्रीमालमाहात्म्यम् ॥